

חידושים בהוראות ניהול פנקסים וחוק מס ערך מוסף - הדרכה למרכז הבינלאומי לכנסים ולתערוכות (ICX)

סיגלית שניידר, רו"ח

פברואר 2020

על מה נדבר?

החזרי הוצאות לעובדים

הקצאת מספרי חשבוניות

עמדות חייבות בדיווח - בלו

פסקי דין חדשים במע"מ

החלטות מיסוי

סריקת אסמכתאות של החזרי הוצאות ללא חתימה וללא שמירת מסמכי המקור

קהל היעד :

- חברות שמספר העובדים עולה בהן על 50.
- דיווח על הוצאה שהוצאה ע"י העובד עבור המעסיק ומשופה ע"י המעסיק
- סכום ההוצאה במסמך סרוק לא עולה על 3,000 ₪.

הגשת בקשה להקלה.

עמידה בדרישות טכניות :

הזנה ע"י עובד באמצעות סיסמא והצהרה על נכונות המידע
סריקה ושמירה בארכיב ממוחשב
בדיקה ואישור ע"י גורם בחברה, נעילת הקובץ.

הקצאת מספרי חשבוניות

בתיקון 37 לחוק מע"מ נכללה בסעיף 47 לחוק האפשרות להקצאת מספרי חשבוניות. לאחר כעשור של דחיות ביישום ההוראה, פורסמה הודעת רשות המסים לפיה היא תחל לפעול להקצאת מספרי אישור לחשבוניות מס בסכומים שיקבעו, מבלי לשנות את המספור הפנימי של התוכנות לניהול מערכת החשבונות.

המודל מתבסס על הקצאת מספר אישור לחשבונית מס מעל סכום 5,000 ₪ **(לפני מע"מ)** ויופעל בשני אפיקים:

- אפיק אוטומטי במסגרתו תתבצע הקצאה אוטומטית באמצעות קישור מזוהה אוטומטי בין תוכנות להנהלת החשבונות לשרתי הקצאה ייעודיים. אפיק זה יחייב ממשק לשירות מתוך תוכנת הנהלת החשבונות ויופעל אוטומטית ע"י תוכנת הנהלת החשבונות כאשר הפעלתו תהיה שקופה למשתמש. מספר האישור שיוקצה ע"י שע"מ יתווסף לרשומת החשבונית בשדה נפרד ויודפס על גבי חשבונית המס. הרכיב היישומי יופעל כשהוא מזוהה בפרוטוקול הזדהות אוטומטי ללא כרטיס חכם.
- אפיק ידני במסגרתו, לאחר הזדהות דיגיטלית, העוסק יידרש להקליד חלק מפרטי החשבונית ביישום יעודי באינטרנט לצורך הקצאת מספר אישור לחשבונית. אפיק זה רלוונטי בעיקר לגבי עוסק שמפיק חשבוניות מס באופן ידני מתוך פנקס. מספר האישור שיוקצה יוקלד ע"י העוסק בין שאר פרטי החשבונית בעת רישום העסקה להנהלת החשבונות.

הקצאת מספרי החשבוניות תחול רק על עסקאות **שיבוצעו בין עוסקים, בין עוסק למוסד כספי ובין עוסק למלכ"ר**, ועסקאות מול לקוחות במישור הפרטי לא יחויבו בקבלת מספר הקצאה. כמו כן יבנה יישום אינטרנטי שיאפשר ללקוח הרשום בעסקה לוודא את פרטי החשבונית שקיבל מהספק על פי מספר האישור שהינו חד ערכי.

מספר האישור שיוקצה ידווח בשדה נוסף במסגרת הדיווח המפורט, הן על ידי העוסק מצד העסקאות והן על ידי הלקוח מצד התשומות. אי התאמה בין מספר האישור לפרטי החשבונית יפסול את החשבונית במסגרת כללי אחוז התקינות של הדיווח המפורט.

עמדה חייבת בדיווח בנושא בלו

רשות המסים פרסמה את העמדות חייבות בדיווח החדשות לשנת 2019 בנושא בלו. להלן סקירה של העמדות החדשות:

עמדה מס' 01/2019 - פעילות ייצור של חומרים החייבים בבלו או מס קניה

כל מהילה, ערבוב או כל תהליך ייצור אחר, כמשמעותו בחוק הבלו על דלק, התשי"ח-1958 (להלן: "חוק הבלו") של חומרים שאינם חבים בבלו ו/או מס קניה, ואשר התהליך האמור הופך אותם לחומר חב בלו, לפי צו הבלו על דלק (הטלת בלו), תשס"ד-2004, מהווה ייצור כמשמעותו בחוק הבלו ומחייב קבלת רישיון יצרן דלק לפי סעיף 15 לחוק הבלו, אישור מקום ייצור לפי סעיף 16 לחוק הבלו ותשלום הבלו הנובע.

קיימים כיום חומרים חדשים שניתן להפוך אותם לתחליפים לחומרים להנעת רכבים, בין אם באופן עצמאי ובין אם על ידי מהילתם יחד עם חומרים קיימים כמו סולר. עד היום חומרים אלו לא היו בתחולת צו הבלו על דלק המטיל תשלום בלו על חומרים שנועדו להנעת רכבים.
התיקון בפועל לצו הבלו על דלק נדחה בינתיים עד ליום 1.7.2020.

עמדת רשות המסים קובעת כי במידה ונעשה שימוש בחומרים מסוג זה יש להתייחס אליהם כחומרים החייבים בבלו.

הנחיות לפעולה: במקרים המתאימים יש לשקול את דרך הפעולה לאור העובדה כי מבחינה חוקית הצו הרשמי טרם נכנס לתוקף.

ייבוא שירותים - תקנה 26

□ תוכן הסעיף:

“נעשתה עסקה בישראל, והמוכר או נותן השירות הוא תושב חוץ, תחול חובת

תשלום המס על הקונה, זולת אם ברשותו של הקונה חשבונית בשל העסקה;

לעניין זה יחולו הוראות תקנה 6ג(ד) בשינויים המחויבים”

□ עמדה חייבת בדיווח

2. עמדה מספר 2/2016 - יבוא שירותים מחו"ל- (ל.ר.)

האם החברה קיבלה שירות מתושב חוץ שאינו רשום כ"עוסק מורשה" בישראל כן / לא

האם השירות נצרך בישראל, נועד לצריכה בישראל או ניתן בקשר לנכס המצוי בישראל כן / לא

החברה שילמה את המע"מ בגין יבוא השירות לישראל באמצעות הבנק
שדרכו הועבר הכסף לנותן השירות כן / לא

האם החברה דיווחה על יבוא השירות לישראל באמצעות הנפקת חשבונית עצמית
או טופס דיווח על עסקת אקראי ושילמה את המע"מ לרשות המיסים כן / לא

במידה ששתי השאלות הראשונות נענו בחיוב, ושתי השאלות האחרונות נענו בשלילה, וכן "יתרון המס" עולה על 2 מיליון ₪ בשנת 2018 או על 5 מיליון ₪ במהלך ארבע שנות מס לכל היותר, יש לדווח באמצעות טופס מע"מ 1346.

פס"ד אדמונד דה רוטשילד

(ע"מ 9136-04-18 אדמונד דה רוטשילד ניהול נכסים בע"מ נ' מע"מ ומס קניה תל אביב).

החברה עוסקת בשיווק קרנות השקעה ושירותי בנקאות של גופים זרים לתושבי ישראל המעוניינים להשקיע. החברה טענה כי השירות שניתן על ידי ידה הינו לגופים הזרים ועל כן ביקשה להחיל מע"מ אפס על העמלות המשולמות לה על ידי הגופים הזרים. מע"מ טען כי השירות ניתן גם לתושבי ישראל ולכן חל חיוב במע"מ מלא (נציין כי גובה החיוב במע"מ עומד על כ – 33 מיליון ₪).

פסק הדין

בית המשפט קיבל את עמדת מע"מ וקבע כי חלק עיקרי מהשירות ניתן גם לתושבי ישראל ולכן חל מע"מ מלא לאור הסייג שבסעיף 30(א)(5) לחוק מע"מ. נקבע כי החברה סיפקה לתושבי ישראל מידע פרטני רב בנוגע לאפשרויות ההשקעה, הייתה נקודת פניה לכל שאלה של המשקיעים הישראלים, סיעה למשקיעים הישראלים במילוי טפסים וארגון פגישות עם נציגי הגופים הזרים ובאופן כללי הייתה מעורבת באופן שוטף בפעילות מול המשקיעים הישראלים.

בנוסף, העמלה שקיבלה החברה מהגופים הזרים עמדה על 50% מהעמלות אותן גבו הגופים הזרים מהמשקיעים הישראלים, דבר שמעיד על שותפות מלאה של החברה הישראלית בפעילות הגופים הזרים ולא רק המשווק שהעמלה שלו אמורה להיות מתומחרת על בסיס שונה לחלוטין. גם אם לא היה תשלום ישיר של המשקיעים הישראלים לחברה, ההנחה היא שמאחר שהם נהנים מהשירות הרי שהגופים הזרים תמחרו בתוך העמלות שהן גבו גם את החלק שהועבר לחברה.

נדחתה גם טענת החברה כי יש לערוך הפרדה בין חלק השירות שניתן לגופים הזרים לבין החלק שניתן לתושבי ישראל, ולחייב במע"מ רק את חלק השירות המיוחס לתושבי ישראל. נקבע כי לשון החוק הינה בינארית כך שבאם יש נהנה מהותי תושב ישראל אזי כל העמלה תחוייב במע"מ. הפרדה בין סוגי השירותים מחייבת שינוי בניסוח הסעיף, דבר המסור למחוקק ולא לבית המשפט.

פס"ד מוגוגו

(ע"מ 17-03-49963 מוגוגו בע"מ נ' מנהל מס ערך מוסף נתניה).

החברה מייצרת מערכות הגשה מודולריות להגשת מזון. עיצוב ופיתוח המוצר נעשה בישראל, אך יצור המוצר ומכירתו נעשים על ידי החברה כולם בחו"ל בלא שהמוצר עובר בישראל. החברה טענה כי העיצוב והפיתוח הינם נכס בלתי מוחשי ה"נמכר" מישראל ללקוח בחו"ל כחלק מהמוצר, ולכן החברה זכאית לניכוי תשומות כנגד מכירת הנכס הבלתי מוחשי שמכירתו חייבת במע"מ בשיעור אפס.
מנהל מע"מ טען מנגד כי החברה מייצרת ומוכרת רק מוצר מוחשי, ובהעדר פעילות יצורי ומכירות בישראל אין מקום להתיר קיזוז תשומות.

פסק הדין

בית המשפט דחה את עמדת החברה וקבע כי לא ניתן לקזז תשומות. החברה לא הוכיחה כי בבעלותה נכס בלתי מוחשי כלשהו, וכי ממילא ביצורו של כל מוצר מוחשי מוטמעים מטבע הדברים עיצובים ופיתוחים אשר נחשבים כחלק בלתי נפרד ממנו ולא נחשבים כנכס עצמאי העומד בפני עצמו.

הדבר שונה בצורה מהותית מהקביעה בהחלטת מיסוי 2625/15 מאחר ושם דובר על פיתוח תוכנה המוטמעת במוצר אחר כשהתוכנה עצמה היא הרכיב העיקרי במוצר, כך שמבחינה מהותית למוצר הנמכר אין כל קיום בלעדי התוכנה.

גם במקרה הנוכחי אם היה מוכח כי בבעלות החברה פטנט, מדגם רשום, סימן מסחרי וכד' אשר ניתן לאבחן אותם כנכס עצמאי אותו החברה יכולה "למכור" באופן נפרד אזי היה ניתן להכיר בכך כמכירת נכס בלתי מוחשי כנגדו ניתן לקזז תשומות.

פס"ד בטחון שירותים אבידר

(ע"מ 9652-01-17 בטחון שירותים אבידר בע"מ נ' מנהל מע"מ ת"א 3).

המערערת הינה חברת כוח אדם. החברה רכשה תלושי ארוחות עבור עובדיה המוצבים באתרי לקוחות אשר שכרו את שירותיה, וכן שוכרת רכבים פרטיים לצורך ביצוע עבודות על ידי עובדיה. החברה ניכתה את התשומות הן בגין הארוחות לעובדים והן בגין השכרת הרכבים הפרטיים בטענה כי מדובר בטובת המעסיק מאחר והיא מחויבת לספק ארוחות לעובדים ולהעמיד לרשותם רכבים בכדי לעמוד בתנאי החוזים מול לקוחותיה.

פסק הדין

בית המשפט דחה את עמדת החברה וקבע כי התשומות אינן ניתנות לניכוי. נקבע כי לא ניתן גם להחיל את תקנה 18 לתקנות מע"מ המאפשרת הפרדה בין רכיב עסקי המותר בניכוי לרכיב פרטי שאינו מותר בניכוי, מאחר והאיסור על ניכוי תשומות בגין ארוחות לעובדים והשכרת רכבים פרטיים נמצא בתקנות פרטניות (14 ו-15 לתקנות מע"מ) ותקנה 18 הכללית אינה גוברת עליהן.

גם העובדה כי עלות רכישת הארוחות והשכרת הרכבים מגולגלת הלאה ללקוחות החברה במסגרת תמחור שירותיה אינה משנה את התוצאה, מאחר ותקנה 15א לגבי ארוחות לעובדים מתירה את ניכוי התשומות רק אם הארוחה נמכרה לעובד עצמו ולא לכל גורם אחר, ותקנה 14 הינה בעלת לשון חד משמעית של שלילת ניכוי תשומות בגין השכרת רכב פרטי. עם זאת, בית המשפט קרא למנהל מע"מ ולמחוקק לבחון מחדש את עמדה חייבת בדיווח (מע"מ) 10/2016 הקובעת כי במקרה בו נכס אשר על פי דין לא ניתן היה לנכות מס תשומות בשל רכישתו שימש במסגרת עסקה של מתן שירות החייבת במס, אזי העסקה אינה ניתנת לפיצול ומלוא התמורה המשולמת עבור עסקת מתן השירות חבה במע"מ, כך שבמקרים המתאימים בו מוכח כי הארוחות לעובדים והרכב הפרטי אשר הושכר "נמכרו" הלאה במסגרת תמחור עסקאותיה של החברה מול לקוחותיה, ניתן יהיה שלא לחייב במע"מ את רכיב עסקאות החברה המגלם את "מכירת" נכסים אלו.

עוד נקבע כי באם החשבונית בגין השכרת הרכבים אינה מפוצלת בין רכיב ההשכרה לרכיב התחזוקה לא ניתן יהיה לנכות תשומות בגין רכיב התחזוקה. רק אם יערך פיצול ניתן יהיה לקזז תשומות (לפי תקנה 18) בגין רכיב התחזוקה.

פס"ד טריידומטיקס

(ע"א 3921/18 חברת טריידומטיקס בע"מ נ' מנהל מס ערך מוסף תל אביב 1).

החברה ביצעה עסקאות עצמיות רבות בשוק ההון ומנהל מע"מ קבע כי הפעילות חייבת במע"מ. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור החברה והחברה הגישה ערעור לבית המשפט העליון.

פסק הדין

לבקשת החברה בית המשפט העליון מחק את הערעור כך שהתוצאה היא כי פסק הדין המחוזי נותר על כנו. ראוי להזכיר כי רשות המסים ביטלה את עמדה חייבת בדיווח (מע"מ) 12/2017 שעניינה פעילות בעלת מאפיינים עסקיים בשוק ההון.

פס"ד יינות ביתן

(ע"מ 22444-12-15 יינות ביתן בע"מ נ' מנהל מע"מ אשדוד).

החברה העמידה רכב צמוד לעובדים וקיזזה שני שליש ממס התשומות בגין הרכבים. מע"מ טען כי רוב השימוש ברכב הינו פרטי ולכן התיר לקזז רק רבע ממס התשומות.

פסק הדין

בית המשפט קיבל את עמדת מע"מ. נקבע כי רוב הנסיעות הינן מהבית לעבודה ונסיעה זו מסווגת כנסיעה פרטית (בניגוד להסעה מרוכזת שהיא לטובת המעסיק ובגינה המעסיק רשאי לקזז את מלוא מס התשומות). רק באם החברה תוכיח באופן מדויק ובהסתמך על אמצעי מדידה שיוכחו כאמינים וקבילים כי שיעור הנסיעות העסקיות עולה על רבע מהשימוש ברכב אזי יותר ניכוי תשומות לפי השיעור העסקי שיוכח.

פס"ד בן לולו ש.נ.י בניה ושיפוצים (ויצחק אמגר)

(ע"מ 19-02-53365 בן לולו ש.נ.י. בניה ושיפוצים בע"מ נ' מנהל מע"מ ירושלים, ע"מ 17-09-11341 יצחק אמגר נ' מנהל מס ערך מוסף).

בעניין בן לולו לחברה הוצאה שומת תשומות בגין קיזוז תשומות הכלולות בחשבוניות מזוייפות אשר הוצאו שלא בידיעת העוסקים האמתיים אשר החשבוניות שלהם זויפו. החברה הודתה כי מדובר בחשבוניות שהוצאו שלא כדין, אך טענה כי בעידן הדיווח המקוון היה על מנהל מע"מ להתריע בפניה בזמן אמת כי מדובר בחשבוניות שהוצאו שלא כדין ולאור האשם התורם של מנהל מע"מ עליו לשאת בחלק מהנזק שנגרם.

בעניין אמגר טען העוסק כי ספרי חשבוניותיו נשרפו ולכן על מע"מ להכיר בתשומות שקיזז ולבדוק במרשמי את הדיווחים המקוונים שנעשו מצד מוציאי החשבוניות שקוזזו.

פסק הדין

בשני המקרים בתי המשפט דחו את הטענות. בעניין בן לולו נקבע כי לאור הודאתה כי החשבוניות הוצאו שלא כדין הערעור נמחק על הסף, ובעניין אמגר נקבע כי לא יותר קיזוז תשומות לאור אי הצגת אסמכתאות מתאימות. נקבע כי הנטל לבדוק כי מדובר בחשבונית שהוצאה כדין ולהציג אסמכתא מתאימה מוטל כולו לפתחו של העוסק, וכי הדיווח המקוון נועד לאפשר למע"מ עצמו להצליב באופן קל יותר בין דיווחים על הוצאת חשבוניות לבין הדיווחים על קיזוז תשומות, ולעוסק עצמו אין טענת הסתמכות על הדיווח המקוון ולטעון כי נטל הבדיקה עובר למע"מ. עוד נקבע כי על מע"מ חלה גם חובת סודיות המונעת ממנו להעביר מידע לעוסק, ולכן עוסק לא יכול לבקש לקבל מידע על הצד שהוציא את החשבוניות ועל אופן הדיווח שלהן.

עם זאת, מע"מ הסכים כי במקרים בהם, לפני משורת הדין, הוא ישתכנע מתוך בדיקות בדיווח המקוון כי מוציאי החשבוניות הוציאו אותן כדין אזי יהיה מקום לשקול להתיר את קיזוז התשומות אף אם לא הוצגו אסמכתאות מתאימות על ידי העוסק.

החלטות מיסוי

- החלטת מיסוי 4429/19 - החבות במע"מ בגין שירותי שיווק ותיווך לחברות תושבות חוץ באמצעות אתר אינטרנט :

חברה תושבת ישראל מספקת שירותי שיווק ותיווך באמצעות הפעלת אתר אינטרנט בעברית עבור חברות זרות. אתר האינטרנט המופעל על ידי החברה מופנה ללקוחות ישראלים בשפה העברית, כולל מנוע חיפוש המנגיש ללקוחות הישראלים מידע אודות הטובין מהחנויות המקוונות של הספקים. השירותים הניתנים ללקוחות החברה, באמצעות האתר כוללים גם שירותי תמיכה ועדכונים ללקוחות הישראלים. באתר החברה מוצגים למכירה טובין מסוגים שונים. לקוח ישראלי, בוחר פריט באתר והוא מועבר לאתר המכירות של הספק הרלבנטי. העסקאות בגין רכישת הטובין באתרי הספקים נעשות ישירות בין הספקים לבין הלקוחות הישראלים. בשום שלב הטובין אינם בבעלות החברה. החברה מקבלת עמלה מהחברות המפעילות בהתאם לסכומי הרכישות של הלקוחות שהופנו מאתר החברה ובהתאם לכניסת הלקוחות לאתר הספקים.

השירותים הניתנים על ידי החברה לחברות המפעילות חייבים במס בשיעור מלא הואיל ומדובר בשירותים הניתנים בפועל, נוסף על החברות המפעילות ותושבות החוץ, גם ללקוחות הישראלים על פי הסייג הקבוע בסעיף 30(א)(5) לחוק.

על החברה להוציא לחברות המפעילות חשבונית מס בשיעור מלא על מלוא התמורה המתקבלת בידה.

על אף האמור לעיל, בהתקיים התנאים המצטברים המפורטים להלן, יהיו השירותים חייבים במס בשיעור אפס :

א. יוכח כי תמורת השירות מהווה חלק מערך הטובין, המיובא על ידי הלקוחות הישראלים.

ב. מחיר הטובין המיובא עלה על תקרת הפטור ממסי יבוא הקבוע בצו תעריף המכס והפטורים ומס קנייה על טובין, במועד הייבוא לישראל.

החלטות מיסוי

- החלטת מיסוי 0599/19 - רכישת מניות באשראי :

חברה ב' מוכרת לחברה א' מניות של חברה ג'.

חלק מהתמורה תשולם לחברה ב' באמצעות העברה בנקאית באותו יום והיתרה תועמד כהלוואה מחברה ב' לחברה א' ותפרע במלואה בתום שנתיים.

לטענת החברה :

מכירת המניות אינה מהווה "עסקה" לעניין חוק מס ערך מוסף התשל"ו-1975, תשלומי הריבית והפרשי ההצמדה ששילמה הרוכשת בגין ההלוואה מהווים חלק מן התמורה בגין רכישת המניות ולפיכך אינם חייבים במס בידי המוכרת.

לטענת מע"מ :

ניירות ערך אינם מהווים טובין
ההלוואה מהווה עסקה נפרדת- הלוואה הינה עסקה חייבת במע"מ
התמורה המתקבלת בידי המוכרת בגין מתן ההלוואה לרוכשת למימון רכישת המניות, לרבות מרכיב סכום הריבית והפרשי ההצמדה, חלק ממחיר העסקאות החייבות במע"מ.

מס התשומות הכלול בחשבוניות המס שתוציא המוכרת לרוכשת בקשר לעסקת האשראי לצורך רכישת המניות, אסור בניכוי בידי הרוכשת.

סעיף 20

רשות לשלם מס במקום החייב בו-

”מי שאינו חייב בתשלום המס רשאי, בהסכמת המנהל ובתנאים שקבע, לקבל על עצמו את התשלום, ומיום

ההסכמה דינו כדין החייב בתשלומו”

- **הקמת שותפות או יציאת שותף משותפות- העברת נכס מהשותפות לשותפים או לשותף היוצא כאשר מקים עסק עצמאי ומקבל על עצמו את תשלום המס במקום השותפות**
- **שותפות הנרשמת כחברה- העברת נכס מהשותפות לחברה בתנאי שרוב בעלי המניות בחברה הם אותם עוסקים שהיו רשומים כשותפים בשותפות**
- **עצמאי הנרשם כחברה- כאשר מחזיק ברוב מניות החברה**
- **העברת כלל נכסי החברה לחברה אחרת- בנסיבות בהן קיימת זיקת בעלות בין החברות**
- **מניעת נזק לקופה הציבורית- קיום חשש סביר לכך שהמוכר/נותן נשירות לא ישלם את המס הנובע מהעסקה**
- **מורכבות העסקה לאור ריבוי יוצא דופן של מספר צדדים לעסקה- יעילות**
- **רכישת נכסי החברה בישראל ע”י משקיעי חוץ- כאשר משקיעים מבחוץ רוכשים נכסים של חברות בישראל, חובת תשלום המס תחול על הרוגשים**
- **מקרים חריגים- כאשר הממונה האזורי סבור שיש מקום לאשר החלת סעיף 20 על העסקה**

סעיף 20- המשך

לא ניתן להחיל את הסעיף במקרים הבאים-

- המוכר/קונה הינו חדל פירעון
- כאשר לקונה חובות באחד ממערכי המס האחרים ברשות המיסים
- לא יאושר לאחר מעשה
- הגורם שקיבל על עצמו את מלוא חבות המס לא יכול לחזור בו מהתחייבות זו
- החברות במס לא מתבטאת רק בתשלום המס, מדובר בכלל ההתחייבויות המוטלות על החייב במס, לרבות חובת הדיווח וחובת ניהול ספרים
- על אף שע"פ לשון הסעיף החלתו לא תלויה בהסכמת החייב במס, הנוהג הוא כי גם החייב במס נדרש לחתום על הסכמתו בטופס המוגש לממונה האזורי

סיגלית שניידר, רו"ח
KPMG סומך חייקין

03-6848836

sshneider@kpmg.com

המידע המוצג כאן הינו בעל אופי כללי ואינו מיועד לענות על הצרכים הייחודיים של כל יחיד או ישות. אף על פי שאנו משתדלים לספק מידע מדויק וזמין, אין באפשרותנו להבטיח את עדכניות המידע ביום בו הוא מתקבל וכן כי המידע ימשיך להיות מדויק גם בעתיד. אין לפעול לפי המידע המוצג ללא ייעוץ מקצועי. מתאים לאחר בדיקה מקיפה ויסודית של המצב הספציפי.

KPMG International Cooperative ("KPMG International") הינה ישות שווייצרית. פירמות החברות ברשת של פירמות עצמאיות של KPMG מסונפות ל - KPMG International . KPMG International אינה מספקת שירותים ללקוחות. לאף פירמה החברה ברשת אין סמכות לחייב את KPMG International או כל פירמה אחרת החברה ברשת כלפי צדדים שלישיים ול- KPMG International אין סמכות כזו לחייב כל פירמה החברה ברשת.

© 2017 סומך חייקין, שותפות ישראלית וחברה ברשת של פירמות עצמאיות המסונפות ל- KPMG International Cooperative ("KPMG International"), ישות שווייצרית. כל הזכויות שמורות.